

[Ninn-Hansen.]

på grundlag af hvilken man kan gøre sig klart, hvordan bevisets stilling er. Man kan altså foretage en vurdering på grundlag af efterforskningsundersøgelsen. Noget tilsvarende gør sig ikke gældende i det høje ting, når man skal tage stilling til, hvorvidt en rigsretssag skal rejses eller ej. Der er ikke gennemført en efterforskning; den vil først finde sted på det tidspunkt, da man har truffet bestemmelse om tiltalerejsning. Jeg har sagt til den højtærede justitsminister, at jeg mener, det vil være forkert, hvis folketingets flertal på grund af udformningen af ministeransvarlighedsloven skal kunne henvide til, at der ikke foreligger tilstrækkeligt bevis for at gennemføre en tiltalerejsning i tilfælde af, at der bliver stillet forslag om noget sådant. At sagen dermed kan føre til et resultat, kan vi ikke være uenige om, men jeg har stillet nogle spørgsmål i forbindelse med den stilling, folketingets flertal eventuelt kan have, hvis det får en eller anden bestemmelse, det kan holde fast ved som grundlag for en afvisning, uden at spørgsmålet om tiltalerejsning i øvrigt har kunnet undersøges tilstrækkeligt ved den efterforskning, der endnu ikke har fundet sted.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg synes stadig ikke, at det er ganske klart, hvad det ærede medlem mener. Det ærede medlem sagde, at tinget som anklagemyndighed skal kunne rejse tiltale mod en minister, selv om man er i tvivl om, hvorvidt det fører til domfældelse. Jeg beder det ærede medlem overveje: er det nu en rimelig behandling, og er det rimeligt at sætte apparatet i sving på det grundlag? Jeg vil gerne have et helt konkret svar af det ærede medlem: deler det ærede medlem den opfattelse, mindretallet i kommissionen gav udtryk for, og som jeg mener at kunne referere derhen, at nu skal vi have en række rigsretssager for at fastlægge ansvarets omfang?

Man anskuer muligvis dette spørgsmål om rejsning af rigsretssager forskelligt, efter som man sidder på regeringsbænkene eller på oppositionsbænkene, men det er ikke grundlovmæssigt forbudt, at oppositionen engang kan komme til at sidde dér, og så er jeg ikke sikker på, at det ærede medlem ville føle, at det var en rigtig indstilling, at et flertal rejser en sag med tvivl om, hvorvidt den kan gennemføres af den ene eller den anden grund.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Jeg mener ikke, at den højtærede minister refererede professor Poul Meyer ganske rigtigt. Poul Meyer skriver i betænkningen side 83:

„Der vil derved kunne skabes mulighed for, at en ministeransvarlighedslov kan medvirke til, at en retlig prøvelse af ministrenes embedsførelse kan indgå som et mere normalt led i den demokratiske teknik end hidtil.“

End hidtil — der har jo ikke været det store antal rigsretssager her i landet. Den sidste ligger så mange år tilbage, at der skal ikke så forfærdelig meget til at få flere sager end hidtil. Mere har professor Poul Meyer ikke sagt i denne mindretalsudtalelse. Jeg tror ikke, han ønsker — og jeg ønsker i hvert fald ikke — et stort antal rigsretssager, men jeg mener, der må være adgang til for det høje ting, selv om man ikke dér kan gennemføre den juridiske prøvelse af anklagegrundlaget, som anklagemyndigheden kan, at få en sag retligt bedømt ved rigsretten. Der kan jo være spørgsmålstegn på det tidspunkt, man rejser sagen; det må der næsten være, når ikke efterforskning har fundet sted, men det bør ikke forhindre, at sagen kan komme for rigsrettens endelige bedømmelse.

I anledning af den højtærede ministers sidste bemærkning vil jeg gerne sige, at jeg tror også, at i nogle tilfælde kan en minister selv være interesseret i, at rigsretssag rejses.